

„סדנא-דארעה“ של ציוויים לוגיסטיים — צורך הגייסות בתחמושת, דלק ומזון — „חד הוא“ בכל הצבאות. אך לא כן הארגון הלוגיסטי — והפתרונות המפורטים. הללו נבדלים לפי מעגלי ה„תרבות-הצבאית“ שבעולם, ומשתנים עם תמורות התקופות, התנאים, הטכניקה. בתקופתנו הולידו התמורות במציאות הטכנית והמבצעית תהליכי שינויים גם בתחום הלוגיסטי — וזאת במקביל במחנות ובצבאות השונים. מקצת מגילויים אלה של בקשת אמצעים ודרכים חדשים באפסנאות הצבאית (ובראש-וראשונה — באפסנאות-השדה) יוצג בחוברת זו בפני קוראי „מערכות“. רקע התמורות והמגמות בארגון הלוגיסטי בארה"ב הנסקרות על-ידי סא"ל צ. אלון — דהיינו, הארגון הלוגיסטי האמריקני פמי שהיה קיים עד פה — מוכר פחות או יותר לחוג קוראינו. לא כן — האפסנאות בצבא הסובייטי. על-כן דן מאמרו של רס"נ ל. מרחב בעיקר במבנה הלוגיסטי הקיים, תוך ציון הנטיות להידוש ולשכלול; וליתר המחשה — סוקר הוא בתוספת-פירוט את תחום אפסנאות-השדה הגדודית. גם הלפט המאלף של תמצית ההצעות להידושים ולשינויים, שקצינים סובייטים העלו אותו בזמן האחרון, המצורף אל מאמר זה — עוסק כולו בבעיותיו של גדוד-רגלים ממונע.

נושא אקטואלי:

הארגון הלוגיסטי

סא"ל צבי אלון

כפי שמחייבים זאת התנאים האובייקטיביים, הנוכחיים והע- תידים — אה, בהתחשב בסיכון שבדבר, להגיע למטרה הרצויה בדרך של שינויים הדרגיים.

מצד אחד מובעת השאיפה לאיחוד התפקידים הלוגיסטיים בידי גורם-תחזוקה מרכזי לכל הזרועות, וההצעה העיקרית גורסת הקמת תל-תחזוקה מרכזי: „כלל-פריטי“ ו„בין-זרועי“. אך מאמרים רבים מצביעים על כך, שמעבר מהפכני לארגון חדש כזה עלול להביא בעקבותיו תקלות רציניות — כשהת- מורה לכך הם יתרונות שעודם בגדר חישוב תיאורטי בלבד. אין לבטל חששות אלה כלאחר-יד. כל מעבר דראסטי לארגון חדש צופן בחובו תכופות מגבלות שטמונות בעצם השינוי. גשתדל כאן להבהיר לעצמנו אחדות מגבלות אלה.

• שינוי ארגוני מחייב לרוב תקופת „התאקלמות“. ככל שהשינוי הוא מקיף יותר, ארוכה יותר תקופת ה„התאקלמות“. במוסד אזרחי אפשר לעתים להעריך תקופה זו במושגי הפסד כספי. בצבא תקופת ה„התאקלמות“ היא תקופה של חולשה ארגונית — ותכופות, בשל חשיבות המערך הלוגיסטי לתפעולו התקין של הצבא — אף של ירידה בכוננותו. „בימים טרופים אלה“ כשהמעבר משלום למלחמה עלול לקחת 15 דקות בלבד (משך זמן-ההתרעה של מכשירי מכ"מ, בטרם יגיעו טילי אויב), נודעת לשיקול הכוננות חשיבות רבה.

השינויים במבנה הכוחות-הלוחמים, ההתפתחות הטכנולוגית והאפשרות של פרוץ מלחמה-ראטומית הביאו את העתונות הצבאית בעולם ליתר-טיפול בשאלות ארגונו של הצבא — כולל ארגונו הלוגיסטי. המאמרים השונים מנסים לעשות חשבון-נפש נוקב — מי ביותר אובייקטיביות ומי בפחות — בבדקם את הארגון הלוגיסטי הקיים בצבאות השונים ואת התאמתו לנדרש ממנו במלחמה-עתידה: מלחמה בנשק „מקובל“ — או בנשק אטומי.

טיפולם בנושא הנו שונה. יש הפותחים בניתוח בסיסי המקיף את המישורים השונים — הארגוני, הטכני וההפעלתי — בחתך סוגי-הפעילות השונים: הספקה, אחזקה, פינוי והסעים. ויש המצמצמים את הדיון לנושא-משני, או לדרג, מסוים (כגון: ארגון התחזוקה בשדה-הקרוב בלבד — ואף המס- תפקים בדרג הדיביזיוני בלבד). ברם, על אף הגישות השור- נות — נימה ברורה אחת משתקפת מרובם המכריע של פרסומים הדנים בסוגיית הארגון הלוגיסטי, היא: אי-שביעות רצון מהקיים — וההכרה שבתחום זה לקוי הארגון ומפגר אף יותר מארגונם של הכוחות-הלוחמים.

★

מהו שורש ההתלבטות? אפשר למצותו במשפט אחד. ברירת היסוד היא: האם להביא את „המהפיכה“ בארגון הלוגיסטי —

לתפקיד או נושא מבוקש מסוים. שכן שעה שמחלקים מחדש את הנושאים בין גורמים שונים, עלול חלק מהנושאים ל"היעלם בין הסדקים".

כזאת היא תמצית החששות והספיקות של אנשי צבא שונים בנתחם את הסיכון הכרוך בהנהגת שינויים מרחיקי-לכת.

*

קיימת, איפוא, נטיה לבצע שינויים ארגוניים בהדרגה. וזאת במיוחד בארצות בעלות צבא גדול, שנוסף לחששות שהובעו מעלה יש להן לעתים גם קשיים תחוקתיים וציבוריים של ביצוע "מהפיכות" נרחבות.

כהדגמה ישמש השינוי שחל בשנים האחרונות בארגון הלו- גיסטי של הכוחות המזוינים האמריקניים. ואין זה מקרה שאנו מנתחים התפתחות צבא זה דוקא: הפרסומים הרבים והבלתי- מסוגלים הקיימים בארה"ב — מקיפים וגלויים יותר מכל צבא אחר.

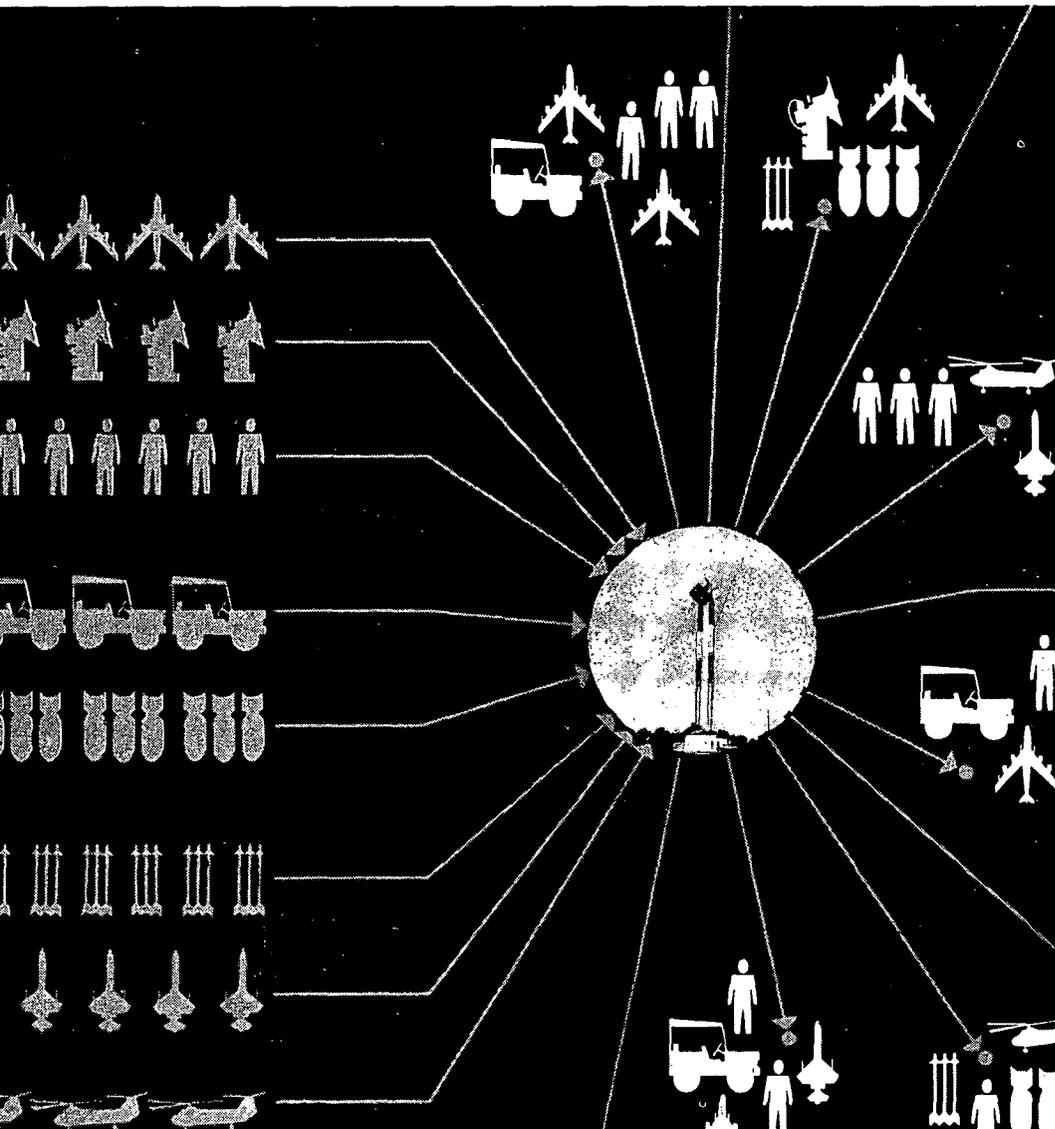
הכוחות האמריקניים עברו לשיטה של "מנהל-אספקה יחיד" ("Single Management System"). לפי ארגון זה, הופקדה

• ההתארגנות — כשהיא מחושבת היטב מבחינה תיאורטית ומבוצעת בדרך נכונה — חוסכת, בסופר-שלידבר, כסף. אך עד שיגיע הארגון החדש לרמת-הביצוע הנדרשת, מחייב הוא השקעות וזמן — שני דברים שתמיד מורגש בהם מחסור, כפי שידוע במיוחד לכל מי שהיה לו ה"מזל" לעסוק באפסנאות... נדרש זמן לא-מועט בשביל לאמן את המערך החדש, לתאם את עבודתו, לקבוע דפוסים ושיטות-עבודה, לעבד מחדש את הנוהלים, ועוד.

• ארגון-מחדש מחייב גם שינויים פרסונליים נרחבים. אפילו בצבא נדרשת תקופה ניכרת עד אשר "שוקעים" התיכוכים הנוצרים בשטח זה.

• והמגבלה האחרונה — אך אולי החשובה: בכל שינוי ארגוני ניכר אובד "ידע", העצור במוחם של אנשים שעסקו בכך — ועתה עליהם לטפל בפונקציות אחרות ושונות. ידע זה, שנרכש לעתים בעמל והשקעה רבים, יהיה מונח בראשם "כאבן שאין לה הפכין", ובעצם יאבד; ובאבדן כזה כלולה גם הידיעה היכן וכיצד לחפש ולאתר חומר כתוב, הנחוץ

סבכי הלוגיסטיקה החדשה

שני גורמים מנוגדים-לכאורה מציינים את המציאות ה- צבאית-הלוגיסטית של זמננו: ההסתעפות והגיוון העצור מים של הצרכים הצבאיים והמנגנון האפסנאי; והמהירות העילאית בה חייבות להתבצע פעולת הכוחות ועבור דת ההספקה כאחת. להש- לים ולגשר בין שניים אלה יכולה רק מערכת-תקשורת לוגיסטית רבת-יכולת וגמי- שה ביותר. דבר זה מודגם לנו בדמות מערכת שהות- קנה לצרכי חיל-האוויר ה- אמריקני אשר כונתה: "רשת- לוגיסטית לתנאי- לחימה". מערכת זו באה לודא את השליטה והבקרה על זרימת האנשים והציוד בין כ-270 המתקנים אשר לזרוע זו. ה- "רשת" משלבת לתוך פעו- לתה — "במהירות, בדיי- קנות ואוטומטית" — את כל הצורות של תקשורת-אלקטרו- נית הידועות כיום. החל מ- שנת 1962 צריכה להיות לה היכולת לטפל מדייום בשב- עה מליונים של כרטיסי-ניקוב בחמשת מרכזיה שבתוך אר- צות-הברית — דבר שיעשה אותה ל"מערכת-עיבוד-נתו- ניס" הגדולה שבעולם. מבנה ה"רשת" מאפשר התרחבות נוספת — כולל טיפול בתו- ניס המגיעים מעבר-לים.

האחריות הכוללת לסוגי-פריטים מסוים זה או אחר בידי מנהל מיוחד בתוך השלוחה הלוגיסטית המתאימה של אחת משלוש הזרועות — חיל-האוויר, צי-המלחמה וצבא-היבשה. כך למשל, במסגרת חיל-האספקה (Q. M.) של צבא-היבשה, למשל, הוקם „מנהל האספקה למזון” שמתפקידו לספק מזון לכל הזרועות. „מנהל האספקה לדלק” של הצי הופקד על הספקת דלק לכל הכוחות-המזוינים! וחיל-האוויר אחראי באמצעות מנהל אחר, להספקת חומרים וציוד רפואי. ביסוד למעבר לארגון זה היתה ההנחה שריכוז ההספקה בידי גורם מרכזי אחד יביא לייעילות, וחסכון — וימנע תחרות בשוק בין הזרועות השונות. מאזן חמש השנים האחרונות פורסם לאחרונה בצורה בהירה ביותר בבטאון הלוגיסטי „מנהל הכוחות-המזוינים” מספטמבר 1961, במאמר שחובר על-ידי אחד הקצינים הבכירים במינסטריון-ההגנה של ארה״ב. מאמר זה חשוב במיוחד לא רק בשל היותו סיכומו של אחד השינויים המקיפים ביותר שבוצעו במערכת-הלוגיסטית של ארה״ב בשנים האחרונות, ושצבא ארה״ב מתפאר בו. באמ-צעותיו יכולים אנו לעמוד על הלכיה-רוח ביחס למקומו של שינוי זה במכלול המגמות בכוחות ארה״ב. מניתוח המאזן משתקף כבר הצעד הבא, בו עתיד לנקוט מינסטריון-ההגנה האמריקני.

נצטט כאן מספר קטעים ממאמר זה:

„עברו חמש שנים מאז הונהגה השיטה החדשה, שהייתה סטיה קיצונית מהמושגים שהיו קיימים בשטח הארגון הלוגיסטי. המאזן הסופי חיובי ביותר, אך היו בדרך גם כשלונות וקשיים, שעל אחדים מהם לא התגברנו עד היום. אחד הגורמים החשובים להצלחת השיטה היתה הנהגת השימוש הנרחב במחשבים אלקטרוניים ובתקשורת חדישה בכל מערכת ניהול המלאי והזרמת האספקה.”

„כיום נמצאים בשימוש בכוחות ארה״ב כ-3,700,000 סוגי פריטים, המנהלים הראשונים (למזון, לבוש, ציוד רפואי ודלק), הקיפו 40,000 פריטים במסגרת משטר זה של „מנהל-היחיד”. אם כי מספר זה נראה קטן לעומת הכמות הכוללת של הפריטים שבשימוש, הכרחי לציין שהוא מקיף חלק ניכר מכלל התקציב הצבאי — וחלק גדול מהפעילות ההספקתית והרישומים הלוגיסטיים.”

„בשנה האחרונה הוקמו ארבעה מנהלים נוספים והם: לציוד-כללי, לציוד-בינוי והומרי-בינוי, לציוד טכני לכלי-רכב וחל-קיי החילוץ שלהם. ארבעה אלה מקיפים 700,000 פריטים נוספים.”

„לפי הערכתנו, מסתכמים ההסכנונות, שהושגו עד עתה כחוצאה מהמעבר לארגון החדש, בלמעלה מחצי ביליון דולר. עיקרם — תוצאה משינויים ברמות המלאי ובפיזור.”

„אין זה קשה להשיג הסכנונות על-ידי קיפוח היעילות. במקרה דנן היו העובדות שונות לגמרי: היעילות בביצוע (דהיינו, אחוז פריטים שסופקו במועד שנקבע) הסתכמה ב-95% — ועלתה ללא השואה על מה שהיתה בעבר.”

„השימוש במחשבים איפשר ניהול הספקה ברמת יעילות גבוהה. בזמן משבר קונגו טיפלו המחשבים בקבלת הזמנות, בבדיקת קתן לעומת המלאי הקיים, החליטו איזה בסיסים חייבים למלא הזמנות אלה ושלחו את תעודות המשלוח המתאימות. השימוש במחשבים במנהל הלוש חסך רובו של חצי ביליון

דולר. בו בזמן עלתה היעילות מ-75% ל-95%, ונמשכים... פחתו מ-40,000 ל-1,000.”

כאמור מנתח המאמר את מאזנה של שיטת ה„מנהל-היחיד”, אולם בסיכום מביע בעל המאמר מספר רעיונות, המבטאים יותר את מגמת ההתפתחות הלוגיסטית בצבאות הדישים מאשר צורות מאמרים ורעיונות-נפל הממלאים את העתונות הצבאית. עם זאת, בהגיעו לתכניות לעתיד, נוהג בעל המאמר בהתאפקות — הגובעת אולי מהרצון שלא לערער את הבטחון בארגון הקיים, כל עוד לא הוחלט סופית ובמפורט על הארגון החדש.

מה הוא אומר בשטח זה?

„התפתחות ה„מנהל-היחיד” והרחבתו מעודדות — ומצביעות על המשימה הכבדה שלפנינו. צרכי כוונות הצבא, יותר מאשר חישובים כלכליים, דורשים מאתנו יותר אחידות, יתר פשטות ויתר אמינות של שיטת התחזוקה. פיקוח-מלאי מר-כזי, נוהלים אחידים וארגון תקציבי אחיד — אף הם תנאי לכך. למחשבים חייבת להיות, שפה בין זרועית ובין-חילית אחידה, והיבטים הם להקיף כלל נושאי התחזוקה.”

ובסיימו: „בשעת הופעת מאמר זה אפשר שמיניסטר ההגנה החליט כבר על ביטול שיטת ה„מנהל-היחיד” — וגסיון זה יהיה אולי רק שלב נוסף בתהליך האחדת המערכת הלוגיסטית. אפשר שיקומו יורשים לשיטת ה„מנהל-היחיד”: מנהל תחזוקה מאוחד שיקיף את כל הפריטים ואת כלל נושאי התחזוקה לכל הזרועות — בשלב זה — ומפקדה-לוגיסטית מאוחדת, הזרוע הרביעית (נוסף על צבא-היבשה, חיל-האוויר וצי-המלחמה), יקרה אשר יקרה, אין ספק שה„מנהל-היחיד” תרם רבות לקידום המערכת הלוגיסטית המאוחדת.”

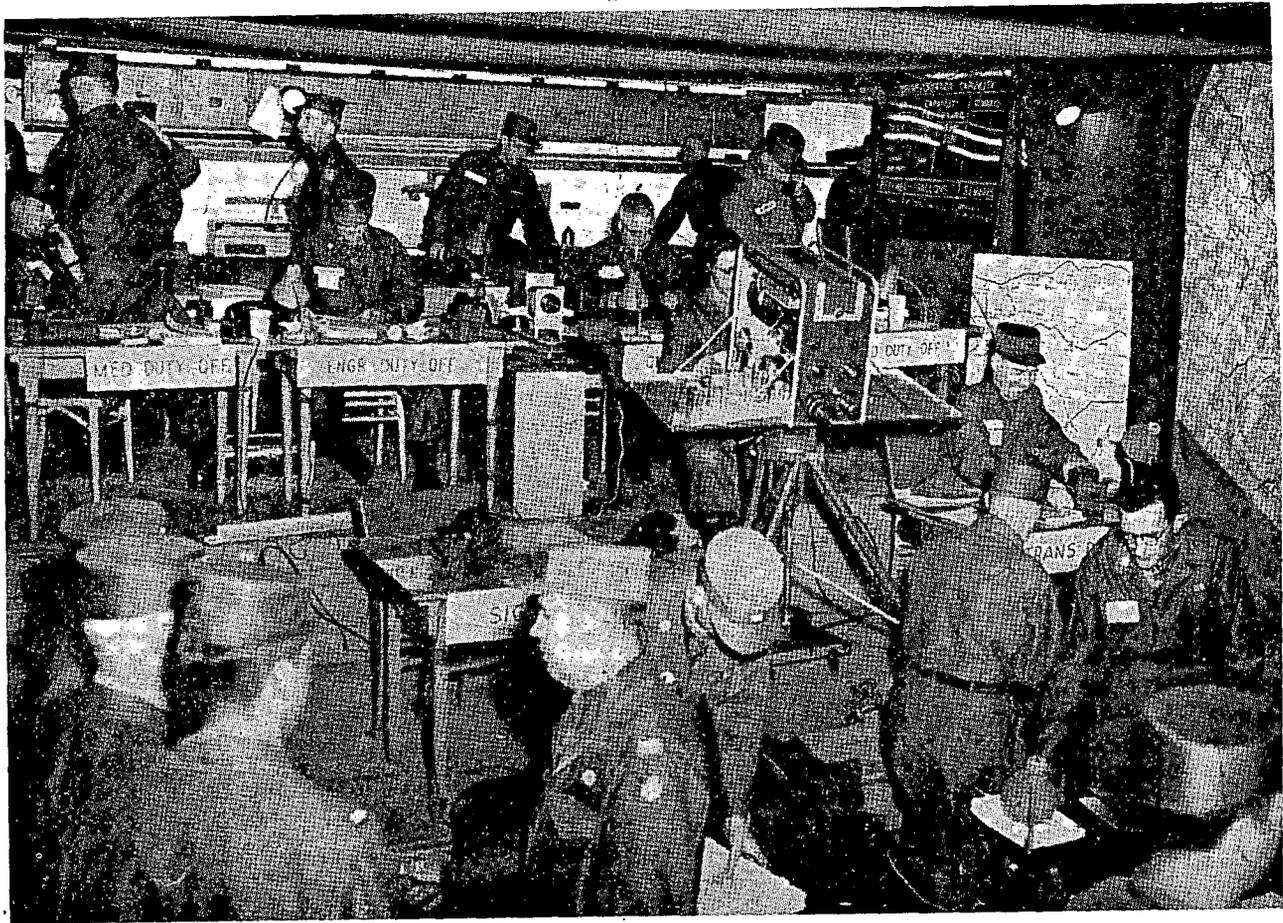
★

העובדה שלמרות כל המגבלות מסתמן אף בצבאות הגדולים קו ברור ונטיה לשנות את הארגון הקיים, נותנת חומר רב למחשבה. בארה״ב בולט הדבר עוד יותר. שכן בעיות הכוונות שלה בתקופה זו חמורות במיוחד; והשינויים בארגון עלולים להביא שם ל„מהומה” פוליטית רצינית על-ידי „קבור צות-לחץ” הפועלות לטובת הזרועות השונות, כי הרי ההשקעה הראשונית הנדרשת שם לביצוע שינוי זה — עצומה. אם על אף המגבלות קיימת התירה עקבית בכיוון האמור — סימן הוא שיש יסוד לבדיקה מהדש של סוגיה זו על-ידי הצבאות בעולם — ואולי במיוחד על-ידי צבאות קטנים.

בכל שדובר מעלה, טרם הובהרה סוגיה אחת: מדוע לא יתכן להגיע לארגון הסופי בדרך האבולוציונית — ועל-ידי כך לבטל חלק מהמגבלות שצוינו, והקשורות בביצוע שינויים קיצוניים? שמה אפשר, בשלב הראשון, להרחיב בהדרגה את שיטת ה„מנהל-היחיד” — עד שתקיף את כל הפריטים; בשלב הבא לאגד את ה„מנהלים” לקבוצות, הקרובות זו לזו — ובסופו של דבר להגיע לארגון תחזוקתי מאוחד וכולל?

ושבו יש טוענים כי למטרה זו אפשר להגיע גם בדרכים

* הציטוט — איננו מילולי אלא תמציתי בלבד. ** „נמשכים” הן ההזמנות שלא באו על סיפוקן, ומועד ביצוען נדחה עד לקבלת המלאי; בדרך כלל — הן „הסיט בהא-הידיעה” לאפסנאים.

בשדה - כל החילות הלוגיסטיים תחת "גג" אחד

מנגנונה הלוגיסטי המסועף של "ארמית-שדה" אמריקנית (כרגיל — 4-8 דיביזיות), המכונה "מרכז-הארמיה לפעולות לוגיסטיות", פועל בתנאי-שדה, לרוב במבנים ניידים, דמויי-אוהל. תחת גגו של מבנה זה מכונסים כאן, בשיתוף-פעולה מהודק, קציני כל החילות-המשרתיים — ובתצלום אופיני זה נראות שלוחות הקישור של חיל-רפואה, חיל-הנדסה, חיל-איספקה, חיל-חימוש, חיל-קשר וחיל-תובלה, בעבודתם ה"יום-יומית".

צופן הוא בחובו רעיונות חיוביים ורבי-ענין. אחדים מהם אף ישימים לצבאות חדישים, ותואמים את ההתפתחות החד-זוויה. עם זאת, הפתרונות המוצעים בו הם חלקיים ומתקנים רק חלק מליקוייה של שיטה פגומה. כל עוד לא שונתה השיטה עצמה, יהיו כל השינויים בבחינת תרופות-ירגע לצרכי "דחיקת הקץ".

בתחום הארגון, כמו גם בפיתוח בשטחים טכניים, קיים גבול לשיפורים אבולוציוניים. בסופו של דבר, מגיעים לנקודה, בה התקדמות נוספת מתאפשרת רק על-ידי "פריצה למישור-אפשרויות חדש-מעיקרו".* לדוגמה: מאז הומצא התותח, שוכלל הוא מדי דור ודור מבחינת הגדלת הטווח ויעילות הקליע. אולם ברגע מסוים הגיע כמעט למכסימום יכולת

אחרות. לדוגמה: לטפל בשלב ראשון בארגון המערך הלוגיסטי בזירת-הלחימה בלבד — ורק אחרי-כן בארגון הדרגים העורפיים. לפי השקפה זו, הבעיה העיקרית היא שילוב מלא של אחזקה והספקה במערך הלוגיסטי הקדמי — כלומר, שיחידה אפסנאית אחת תטפל הן בהספקת פריט מסוים והן באחזקתו. יתר על כן, יחידה אפסנאית אחת תהיה אחראית הן להספקת פריט-נשק עיקרי, על אבזריו, והן לתיקון רא-שוני של אבזרים אלה, אף כי בעורף — הספקתם היא מאח-ריותו של חיל אחר, ולא של החיל אליו משתייכת היחידה האפסנאית.*

במאמר שפורסם בירחון צבאי בארה"ב ("מבט חדש על האפסנאות בשדה-הקרב") — המענין למדי לגופו, אם כי אינו מביא את מהלך מחשבתו לסיומה ההגיוני — מוצאת גישה זו את ביטויה. לדברי המחבר, במידה שיימצא פתרון לארגון המערך הלוגיסטי בזירת-הלחימה ולהפעולו — ממילא פתרנו על-ידי כך גם את שאר הבעיות הלוגיסטיות. מאמר זה ראוי לעיין רציני מצד מפקדים ואנשי-מטה, על אשר

* לדוגמה: יחידת חיל-החימוש תהיה אחראית לא רק לטנק אלא למכשיר-הקשר שעל הטנק, לתיקונו ולהספקתו, לכלי-העבודה המסור-פקים ע"י חיל-ההספקה, ואף למנות-הקרב שבתוך הטנק. יחידה זו תוציא את הטנק ליחידות-השריון כשהוא מתוקן ומצויד עדיגמרה. ** "Break-Through" — בלשון מושגי הפיתוח הטכני והמדעי המקובלת כיום בעולם.

ההתפתחות שלו — וכל שיפור נוסף היה או אפשרי רק על ידי השקעת אמצעים כזו העומדת ביחס הפוך לגודל ההשקעה. לבסוף היה הכרח לבצע מעין "פריצה" כזו על-ידי פיתוח בעל עקרונות חדשים (במקרה זה — הטילים) להשגת התקדמות נוספת בתחום הארטילריה; שכן רק בדרך זו ניתן היה להשיג התקדמות של ממש וכך נוצר הטיל של היום. דומה לכך המצב בתחום הארגון. ברגע מסוים בא ההכרח בשינוי יסודי ומקיף — שכמותו אמנם ראינו גם בעבר (כגון — המעבר למבנה הדיביזיוני), ושלגיבושו עדים אנו גם כיום בתחום מבנה הכוחות-הלוחמים (ראה — תכנית מיניסטריון ההגנה של ארה"ב בענין יצירת כוח-מחץ בין-זרועי, תחת פיקוד מאוחד*).

עיקרי הארגון החדש ומשמעותם

מה בעצם מחפשים אנו בארגון לוגיסטי שיתאים לצרכי מלחמה בדור הקרוב — האטומית או המתנהלת בנשק "מקור כל"י? ומה משמעותם של הדברים המבוקשים?

● ארגון מערכת-הספקה משולבת, הנתונה לשליטת גורם יחיד ומנוהלת בעזרת מחשבים אלקטרוניים. ומכאן — תכנון מרכזי לגבי ההרכשה, ההחסנה, הניפוק וההחזקה של כל צרכי הצבא.

המשמעות: הדבר ימנע כפילויות ויגדיל את החסכונות — כמוכח מנסיון "המנהל-היחיד" — ומכך יבואו גם הגדלת יעילות השירות, סטנדרטיזציה של פריטים והאחדת שיטות עבודה ונוהליה. על בסיס מטה-עורפי מאוחד יוקם מערך לוגיסטי קדמי, שיהיה בנוי ממסגרות סטנדרטיות מקיפות. עצם מבנהו של הארגון העורפי יביא לתהליכי עבודה פשוטים ויעילים בדרגים הקדמיים.

● ריכוז התפקידים הלוגיסטיים יאפשר ביטול דרגים (דבר אשר לעצמו חיוני הוא בלוחמת זמננו), ויביא ליצירת צינור רות ישירים ובלתי-מפוצלים של הספקה, אחזקה ועבודת-מטה.

המשמעות: פירושו של דבר, שהאחריות להספקה ואחזקה תהיה אחת ולא מחולקת, ותימשך ב"צינור" פעילות ואחת ריות רצוף — החל במיניסטריון-ההגנה והמטה הראשי, ועד ליחידה האפסנאית הקטנה ביותר. ממילא נמצא שכל ההצעות האחרות (כולל ההצעה של בעל המאמר "מבט חדש על האפסנאות בשדה-הקרוב"), סוטות מכלל חשוב והכרחי זה — ועקב כך טומנות בחובן סכנות של שיבושים, עבודת-מטה מסובכת ואי-יעילות.

* על ראשית הגשמת התכנית מסופר בקצרה ב"מערכות" קמ"א, עמ' 32. — החער.

חלוקת האחריות הלוגיסטית בצבאות ארה"ב, צרפת ובריטניה

(x) בצרפת מסופק ומתוקן ציוד-קשר בדרגים הקדמיים (מארמיה-וקדימה) ע"י חיל-הקשר.

(xx) בצבא הבריטי מסופקת תחמושת לעוצבות ויחידות בדרג הקדמי ע"י חיל-ההספקה.

(xxx) משרד האספקה אחראי לרכישה וייצור לא רק בשביל הצבא אלא גם בשביל התעופה-האזרחית ולמשרדי ממשלה אחרים. מתקני החסנה מרכזיים משותפים לחיל-המוש ולמשרד האספקה.

חלוקת האחריות	ארצות-הברית			צרפת			בריטניה		
	דלק	מזון	ציוד כללי	דלק	מזון	ציוד כללי	דלק	מזון	ציוד כללי
הרכשה	חיל-ההספקה			מנהל יצור			משרד האספקה (xxx)		
הספקה	חיל-ההספקה			שירותי חיל-ההספקה			חיל-ההספקה		
תיקון	חיל-ההספקה			שירותי דלק			חיל-ההנדסה		
שירותים אחרים	חובלה: רכבת, נמלים, רכבי-בעורף — חיל-החובלה			חובלה (רכב): פיקוח חובלות חיל-החובלה			חובלה: רכבת, נמלים, פיקוח — חיל-ההנדסה		
	באזורים-קדמיים — חיל-ההספקה			בינוי: חיל-ההנדסה			חיל-ההנדסה		
	חיל-רפואה			רפואה: חיל-רפואה			חיל-ההנדסה		

מזה שהיה קיים במלחמת העולם השנייה!). ברם, יצירת מערכת-תחזוקה כוללת עשויה לתת בסיס ו"מענה משותף" לצבאותיהם של עמים המאוחדים בברית — תהיה אשר תהיה ברית זו.

מערכת-תחזוקה כזו תהיה מסוגלת להתאים את עצמה ביתר-גמישות הן לשינויים בארגון הכוחות-הלוחמים — והן לשינויים העלולים לחול בצורותיה של המלחמה עצמה, לגווייה האפשריים השונים.

*

מאמר זה כונה "נושא אקטואלי" — ואמנם נתגלה כאקטואלי ביותר. הוא נמסר למערכת בראשית ינואר והנה בא גליונו של "ניו-יורק טיימס" מ-13 בחודש ומבשר תמורות במבנה הלוגיסטי של הכוחות האמריקניים; ותמורות אלו — פניהן במגמה אשר העלה סא"ל אלון במאמרו, בנתחו את המציאות הלוגיסטית הקיימת ואת הנסיונות שנעשו עד כה לתיקונה ושכלולה. תמורות אלו, בקיצור נמרץ, הן: ביטול המנגנונים המרכזיים של רוב החילות הקרויים בארה"ב "טכניים" (דהיינו — החילות-הלוגיסטיים) — אך לא ביטול החילות עצמם, כגופים מקצועיים-משרתיים; מעמדו של חיל-ההנדסה — שבארה"ב מיחדים אותו תפקידים אזרחיים נכבדים, בהם נושא הוא בימי-שלום — נשאר ללא שינוי; ברור שהארגון החדש מוליך — הן בתוך צבא-היבשה, בו יורגשו השינויים במיוחד, והן במבנה הלוגיסטי הבין-זרועי — לקראת יתר אחידות ויתר פונקציונליות. טיבו ומגמותיו של המבנה הלוגיסטי החדש בארה"ב עוד יצריכו בודאי הארה וניתוח בגליונות הבאים של "מערכות".

● הארגון החדש חייב לשלב את מערכת ההספקה, האחזקה והתובלה תחת סמכותו של גורם-שליטה אחד. בצדק אמר מי שאמר כי אחזקה היא, בעצם, חלק ממערכת ההספקה — כפי שהתובלה היא בגדר תנאי לשתיים אלו גם יחד. ● הארגון חייב להבטיח בנין יחידות אפסנאיות מאוזנות בזירת הקרבות (על-ידי שילוב של כל גורמי הספקה בגורמי אחזקה ותובלה), שתהינה ברות-חליפין, ניידות ובעלות רמת-מלאי מתאימה. סיכומו של דבר: כל יחידה אפסנאית חייבת להקיף באופן כולל שטח הספקתי מסוים — אך לא להקיף את כל נושאי ההספקה והאחזקה (דבר זה הובהר גם היטב, ובצורה משכנעת, במאמר האמור לעיל).

כל הפתרונות החלקיים, כולל אלה שבמאמר הנ"ל, מתיחסים בעצם רק לשני העיקרים האחרונים מאלו שצוינו לעיל — ומתעלמים מהעובדה ששני הראשונים הם היסוד, ומהם יש להתחיל; וכפועל-יוצא מהם יבוא הטיפול הנאות בדרגים הקדמיים. שכן טיבו של בנין לוגיסטי מושפע במידה מכרעת מיסודותיו — ואין כל אפשרות לבנות "קומות עליונות" כאשר ה"מסד" הוא רעוע.

*

כהרהור-לואי, חובה להזכיר שני גורמים נוספים המשפיעים על שיקולינו. נפוצה ההנחה שבכל מלחמה עתידה יטושטשו הגבולות בין המדינות — ותיוצר ברית ארצות שתלחמנה יחד. כיום ארגונו הלוגיסטי של כל צבא הוא כה מסובך ושונה, שבמצבי-חירום יידרש מאמץ-תיאום ממש אגדתי בשביל להביא בארגון זה סדר ושילוב. הבה נציץ בסכך-מהיהשואתית בענין חלוקת האחריות הלוגיסטית, הנהוגה בצבאות ארה"ב, צרפת ובריטניה (ראה העמוד הקודם). הצצה אחת תספיק בשביל להיווכח, שבמצבי-חירום תהפוך בעית הסינכרוניזציה של ארגונים אלה לסיוט ממש (ואל-נא נשכח ששילוב הצבאות השונים עלול להיות רב עוד יותר

היתכן חיל-רגלים, "אחיד"?

"מה תהיה דמות חיל-הרגלים של המחר — זוהי שאלה מורכבת. אך בכדי להבהירה, עלינו קודם-כל לדעת ולזכור שתי עובדות-יסוד. האחת: רבים יהיו המצבים בהם האויב הוא שיכתוב היכן בדיוק ייצא שדה-הקרב ומה יהיה טיבו; והשניה: ערך רב יהיה נודע — באותו פרק-זמן ובמקביל — לשימוש בצורות-פעולה טקטיות שונות ומגוונות ביותר.

המסקנה משתיים אלה: חייבים אנו להכיר בכך שחיל-רגלים, אחיד, אפילו הוא רצוי לנו מאוד, מביגת יעילות הארגון והמבנה ומביגת פשטות ההדרכה והאימון — לא יוכל לעולם למלא כל אותן המשימות שתוצגנה בפני חיל-הרגלים במלחמה-עתידה אפשרית. אכן, מיצוי לקהיהם של כל הנסיונות שנצטברו מאפשר הסקת מסקנה אחת בלבד: שלושה סוגי חיל-הרגלים, והם — משורין — קל — ומחזיק-בקרע' (לרוב) — בעל צביון ארגוני ומבצעי מקומי; ולכל אחד מאלה, בהתאם לתפקידיו — ארגון וציד משלו."

מתוך סיכומיו של קול. ר. אַרְנֶסְט, בספרו
החדש, "התפתחותו של חיל-הרגלים", 1961